mist pälvivad eesmärgid ja korraldused: alghariduse ja seega algkooli osatähtsuse tõstmine ja tema eest suurem hoolitsemine; koolireformi läbiviimine niiviisi, et reaalkool sai täielise eluõiguse progümnaasiumi kõrval; algkooli vanemate klasside ja progümnaasiumi esimeste klasside, samuti progümnaasiumi ja reaalkooli õppekava küllaldane ühtlustamine; seminaride uuestiasutamine (olgugi 4-klassistena), õpetajate edasiharimistöö toetamine, kutsekoolide võrgu laiendamine, kasvatustöö tähtsuse rõhutamine jne.

Uueks haridusministriks sai senine Tallinna Tehnikaülikooli rektor prof. Paul K o g e r m a n.

2. A l g h a r i d u s. Algkoolide võrgus ja õpilaste arvus ei ole suuremaid muutusi ilmnenud. Algkoole (erakoolid kaasa arvatud) oli 1938/39. a. 1 217 (1937/38. a. 1 224; ka edaspidises antakse arvud sellest eelmisest aastast sulgudes), kokku 106 944 (107 055) õpilasega. Algkooli õpilaste arv on püsinud viimase 4 aasta jooksul peaaegu muutuseta. Koolide arvu vähenemisega ei ole küll vähenenud, vaid on isegi tõusnud klassikomplektide (s. o. ühe õpetaja juhatusel töötavate klasside) arv, mis oli 1939. a. 3 435 (3 408). Klasside keskmine koormus on jäänud endiseks — 35 õpilast linnas, 30 maal. Oluliselt ei ole muutunud klassikomplektidegi koosseis. Ühe õppeaastaga (jaoskonnaga) töötavate klasside arv on küll 1% võrra suurenenud (34,7%-lt 35,5%-le) ja 2 õppeaastaga liitklasside arv sama palju vähenenud (38,3%-lt 37,4%-le), kuid 3, 4 ning koguni 5 ja 6 õppeaastaga liitklasside arv on jäänud endiseks.

K o o l i d e a r v u v ä h e n e m i n e johtub väiksemate koolide likvideerimisest ja nende liitmisest teiste koolidega. See nähtus progresseerub pikkamisi, kuid järjekindlalt:

Eesti kroonika 1939, lk. 62